

PERIÓDICH POLÍTICH VERMELL.

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 pesseta; Un número, 3 quarts. — Surt a llum los dies dretes ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 rals trimestre; Estranger, 16. —

LA GENT D' ORDRE

Que 'ls que avuy nos governan son los que se diuhen partidaris per excelencia del ordre y del principi d' autoritat, es cosa ben sapiguda.

Y que tenen rahó sobrada, també ho sabem tots.

L' ordre mes admirable regna en totes las esteras del públich malestar.

Ab tot ordre se 'ns imponen unas contribucions y unas cargas de tots mena que 'l país no pot ab ellas, las quals retreuben los capitals per no tenir confiança en cap negoci, castigan y arruinan al comerç y a la industria, matan la agricultura, y 'l pobret último mono, que sempre es lo primer que se ofega, l' infelís proletari, está agonitzant continuament atrapat per la fam y per las mes precisas necessitats, de las que may se 'n pot veure lliure.

Pero no tingan por que per aixó falti may l' ordre, ni 'l principi d' autoritat deixi de brillar ni un sol moment ab tot son despòtich esplendor.

Si la industria y 'l comerç no poden ab las cargas, ab tot ordre venen a pelarvos y a emportarsen las últimas engrunas una plaga de cobradores, agutzils, investigadors, etc., que us embargan y us escondyan mentres troban sanch per xuclar.

Pero aixó sí, ab tot ordre.

Y que 'n dirém del rengió dels lladregots y assessins!

Per aquestos sí que l' ordre, la pau y la tranquil·litat es de lo mes cumplert y perfecte que donarse puga.

En plena Barcelona, com per tota Espanya, al bell mitj del dia, igual en punts apartats com en los paratjes mes centrics y concorreguts se roba y se assassina ab una calma, ab una tranquil·litat, AB UN ORDRE, que 'ls congos, los hotentots, las kábilas y 'ls salvatjes d' América y Océania están en son perfecte dret a envejar-nos.

Pero no es aquí sol abont se veu lo bras secular del ordre, rebentant de vida per tots sos poros.

En las casas de joch, en las de prostitució, en tots los amagatalls de la gent de mal viure, regna l' ordre mes apreciat per sos afortunats habitants.

Las irregularitats, alias robos comesos per la gent empleada en serveys ú oficinas públicas, han passat ja a la ordre del dia, y cosa tan natural ha vingut a ser, que ja ningú se 'n preocupa.

Los embarga y ventas de fincas y objectes de

contribuyents, es a dir, la operació de llevar la pell al próxim, també 's fa ab tot ordre y ab una regularitat may interrompuda.

Los capellans, que no 's contentan pas ab no mes que menjar ab tot ordre, també ab tot ordre están saqueiant las conciencias y las butxacas, conspirant contra tot lo que fa olor de liberal y empobrint a tort y a dret per tot arreu y a tot lo que poden clavar las unglias.

Y per completar lo quadro del ordre, fins los mateixos desordres venen a ser l' ordre de aquest ordenat escándol que desordena y subleva las conciencias.

Aquí tenen los motins de las cigarreras de Madrid y Sevilla, los repetits de las escarxofas, lo de las malaltas de Sant Joan de Deu, lo del colegi de jesuitas de Vitoria, etc., etc., etc.

Tan ben ordenats han sigut los tais motins, que en ells fins s' ha vist portar en triomph a son cotxe a un representant del ordre, al governador de Madrid, com feren las marmanyeras de la plassa de la Cebada.

Y en fin, la gent d' ordre, que 's diu proteccionista fins al moll del os, posa 'l sello de caràcter a son regnat, protegint l' art, la ciencia y la industria.

L' art, son los toros.

La ciencia, la religió.

Y la industria, lo bandolerisme.

¡Pot empertarnos la basa cap nació civilisada en aquest summum d' ordre que 'ns proporcionan nostres conservadors!

No y mil voltas no.

Ells podrán dirnos que van tirant, que menjan, que progressan si volen; que tenen industria, arts, ciencias, etc., etc.

Nosaltres podrém triar uns quants exemplars de lladres, assessins, capellans, toreros, jugadors, empleats y arcabonats, y al veure lo grassos que s' han posat y 'ls progressos que s' han fet en aquestos rams, podrém exclamar ab lo hermós idioma dels sigrons y plens d' orgull nacional:

— Vayase lo uno por lo otro.

Y las naciones extranjeras y las futuras generaciones meditarán y admirarán ab-quanta rahó, respecte a ciertas grandezas de las dominacions conservadoras, podiam escriure lo non plus ultra en nostre escut.

GIMNASTICH

UN CONFLICTE

La diplomacia, aquest joch de comparses tan propens a trastornarho tot, sense que la congoi gens ni mica las conseqüencias que

produheixen sas miras perturbadoras y fatales, tractava de preparar en son alambi un' altra composició sangrenta capás d' eclipsar la de 1870, que tingué per prólech la batalla de Saarbruck, y per epílech la ruina del imperi francés a Sedan.

Femne una mica d' historia.

Convensut lo maquiavelisme rus que per ara sa missió en la qüestió d'Orient quedava suspesa, després de lograr la debilitació de sa enemiga secular Turquia en las célebres conferencias de Berlin, que donaren per resultat la autonomia dels principats danubians, un cop últim lo tractat de pau y no quedantli res mes que fer per aquí, a la callada y sense bombu, ha anat aiximplant sas fronteras correntes cap al Sud del Asia, y en sa marxa triunfal, sa espasa conquistadora ha sotmés als turcmans, que excessivament débils, no tingueren prou forsa pera resistir sa poderosa empenya; en fi, que han arribat a la frontera afganesa, que es, com si diguessim, a las barbas de la Inglaterra en las Indias Orientals.

Un conveni celebrat ab aquesta nació en 17 de Mars últim deturava la marxa dels russos en la may demarcada frontera afganesa.

Una comissió del govern británich, comandada per 'l general Lumsden, fou encarregada de demerila.

La qual empenyé tal treball ab incansable activitat.

Al treure la cara pe 'ls afganesos, Inglaterra sembla que s' ha pres aquest assumpto com a cosa propia, y a fé que val la pena, puig es de vida ó mort pera sa influencia en aquellas regions en las que fins avuy no hi ha tingut cap competidor capás de contrarestarli.

Y es de sentir que ara se n' hi presenti un.

¡Qué n' era de gras aquell traballs comercial de draps y ferro-velle que en forma de armas antigüas y robas de tota mena s' afuia a la terra dels fabricants de casebells y pigarols en gros! (L' Afganistan ne fa un gran comerç d' aquesta quincalla ruidosa, comerç que la generositat [?] inglesa no ha tractat may de competirli. — Ara que ningú 's cregui que aquesta bona gent siguin d' aquells que tot ho volen; la enveja dels uns ha intentat que als ulls de molts altres fossin considerats com uns egoistas, y aixó es mal que 'ls hi volen, ¡pobrets!)

¡Permetrà una nació tan omnipotent, que la influencia russa deixi sentir son pes en aquestas llunyanas terras que fins avuy no han mamat altra llet que la dels pits de la orgullosa Cíté?

No.

Y 'ls russos, ¿hi ha algú que 's cregui que s' hagin espantat del llenguatge belicós usat pe 'ls

periódichs inglesos y reculin dels punts ahont han arribat?

No. Quina solució tindrà aquest conflicte? Pacifica. A pesar de las dos negociacions anteriors se repartiran lo monopoli del comerç d'allí. Si s'ha guat tractat ab zulfis ja s'hauria obrat d'altre manera.

Mes ab una gent tan cansada y tossuda com los russos s'han de pendre otras mesuras. Y l'Afganistan será la víctima sacrificada.

Tant es aixís, que ls russos no han mirat prim en embestir las avanzadas afganesas y entrar dins la vila de Pendjeh sense esperar que la comissió inglesa acabés sa tasca, y que n'sa fugida fou arrastrada pe ls derrotats.

Quinas bromas! Ahont es la formalitat?

D'aquest acte prou ha protestat Inglaterra; prou ha encarregat al general Lumsden que obri una informació dels fets, a fi de sapiguer qui ha tingut la culpa de tan imprevis atach.

Segons lo general Komarov, han sigut los afganesos los provocadors, puig que diariament los hi feyan ganyotas desde sas avanzadas. Jo m' decanto a creure que haurán sigut los russos, que sense mes ni mes los atacaren per que sí; sino que als inglesos los hi convé dissimular, puig de no ferho aixís, fora fácil que son poder en las Indias tes un cabussó.

La veurán com los russos no recularán cap pas de las posiciones conquistadas, y tot lo que han pres ben seu será.

Y no s' crequi que Inglaterra los hi tinga por. En proba d' aixó, que aquests dies, ab lo pretext d' averiguar tots los ets y ab adherits a la patacada del Jo de Mars a Pendjeh, s' haurán espavilat en veure, si en cas de guerra ab Russia, podian contar ab sa ruina; mes convenuts de la negativa, renuncian generosamente a la ma de Leonor.

W. ***

LOS POLÍTICOS D' ESPAÑA

La política española, está tan escandalosa, que avuy ja apenas la vida porque ningn l' aconseja. Un ministro li ha dat la bola; los otros s' ho están mirant; y del mes rich al mes gran, l' un per fía l' altre per asias, el proximopt li fan befas y no están tots enganyat.

Un tipo molt lleig y apático que ja fa uns quants anys que sura y a España no mes procura que ferse odió y antipático. Que tot lo noble y simpático ho fa pasar de mal test, exponiéndose a manifestar su gran soberbia y orgullo que l' país tira al abismo. Ahí ha un político mes funesto!

Un altre, molt pasteler, bufón com n' hi hegi cap, que transpira tan sols sab quan se veu al candilero. Política tan embustero que fa, desfa y embolica, y las actas falsificas por ganar las elecciones empujant mol subrecciones... (No es político de trafico)

Un altre no sé si haberhi que novet porta l' timó liberal... sols pe l' torró... sola... per formar ministros. Liberal de molt mister, liberal de gran tipo, Zibevanas Dominic, qu' España ja no se n' ha. Quin país se haria d' un político sense fe!

Un madur vell y babó que ve ab bufos y reganyes porque España fa uns quants anys que ma li feu toca l' dos. Y ell no mira que fa l' on, que l' poble ja no s' inflama tot cap princip ni cap dama porque está massa escamot... Un político tan troat, no es político de camama!

Un tipo ranci y pudent mirant de cara y de llana, que ab la cara de pavana y un cor fals, negre é indecent va embuscant a media gent, y ab un carino, escapuletas, trabuch, punyal y rosaris vol fer pujar son partit... Política tant envilit, no es digne de presidir!

Un que s' pensa se esquitit y tot just surt de la oncia, que arma sempre gran taboia porque s' creu d' utilitat. Que porque l' país li ha dat una vegada l' timó de la nau de la nació com un meroi ho enguerra. Aquest político é enguerra, no morirá d' inacción.

¡Qué fe l' heleno d' Alonzo contemplant ab cara estranya la sort de la pobre España en mans de tal pamele. Ja qu' encara ell la Odisea d' una epopeya gloriosa... per qué no a esta avuy gosa? No demostre ab evidencias qu' está en plena decadencia, ja que res de lo s' proposa!

Política com ho ha a España, no s' veuen en lloch del mon; los nostros políticos son los que mas lo poble enganya. Sent aixís a ningú estranya que l' qu' es digne y es honrat vulgari visite separen dels que imperan avuy dia, y treballi ab energia per salvar la Liberta.

ACT I PRIM

Un crim horrorós acaba de comoure Barcelona.

Un dependet de la sucursal del Banc de España fou assassinat infamement a las onze del mati en un primer pis del carrer de Moncada.

No doném cap detall per suposar que ja tots nostros llegidors no tenen coneixement.

Una cosa cal fer constar. Que ls lladres y assassinos encara no han sigut agafats ni descuberts, y que la seguritat individual está a tal altura a Barcelona, que en mitj del dia y en los punts mes centrich se cometen crims espantosos ab tot descaro y premeditació, sens que pugan évitarielos las autoridades ni descubrir després a sos autors.

Al reunir-se en lo pati del Hospital la comitiva per' acompañar l' enterro del dependet assassinat en lo carrer de Moncada, varen ser robats cinch rellojes.

Los lladres no tingueren cap percaus.

Mentres passava per la Rambla la comitiva citada mes amunt, va ser robat un altre relloje a un dels espectadores.

Lo públich va adonar-sen, prengué cartas en l' assumpto, y poch li falta per no despachar al lladre dret a sopar ab sant Pere.

Veritat es que sempre resulta censurable ferse la justicia de cop y volta, sobre tot tenint en compte las lamentables equivocacions a que podria donar lloch tal sistema, pero ja que ls lladres van desvergonyint-se de tal modo alentats per la impunitat en que quedan sos crims en molts casos, just es que la gent honrada, del millor modo que sapigan y pogan, se defensin dels atachs dels criminals.

Lo crim no deu quedar impone. Si las autoridades no volen, no saben, no poden ó no entenen de perseguir als criminals, no quedará mes remey que perseguirlos sempre que per la comissió de un delict se posin al alcan de la venjansa popular.

Lo periódich Las Dominicales ha sigut denunciat per cridar viva Espanya libre! Ho troba natural. Es lo crit mes subversiu que pot donarse en temps de conservadors.

Ja ningú parla ni s' recorda del famós descubrimet de la célebre tentativa de regicidi. Lo fet ja ha passat a la historia com una de tantas glorias del govern conservador.

Los periódichs ministerials de Madrid se queixan de que la premsa liberal haja donat publicitat a la confessió aquella que acaba a

bofetadas per no volguerse fer carli lo penitent.

La Epoca diu que l' fer públichs tals actes es profanar los misteris de la religió.

De modo que, segons dit periódich, las bofetadas son misteris religiosos.

Tals misteris mereixen ser tractats ab explicacions liberales.

Del sistema Krup. Entre las falsificacions notables que cada dia se veuen durant lo domini de la gent d' ordre, val la pena de ficarse en una que n'sa saber un periódich de Madrid.

Segons ell, se n'sa ha arribat a falsificar... un embaixador. Ab un pas mes, nos falsificarán lo ministeri, las corts y l' rey.

Y la greca será l' dia que s' rebutji tota la moneda falsa.

Los primers dias de Maig tindrem per tota España eleccions d' Ajuntamientos. Bravo! L' art d' en Canonje anirà perfeccionante en la especialitat del escamoteig.

Segons tenim entés, varios morts del cementiri nou y altres tants del vell, han celebrat una reunió per tractar interessos de la classe.

Ja s' coneix que s' acostan eleccions. Y com los morts sempre votan ab lo govern, s' estavan posant d' acort.

Las oposicions liberales ¡vaya unas oposiciones! han decidit coaligarse contra ls conservadors.

Aixó m' sembla be. Pero lo pensar que fugen dels conservadors pera caure a las grapas d' en Sagasta, la vritat, me fa asco.

Que al cap-de-vall tan murri es l' un com l' altre.

En Castelar, que may s' ha volgut coaligar ab los demes republicans, ara s' coaliga ab en Sagasta y ls altres partits monárquichs. Lo senyor Cotorra es un partidari platónich de la República. Y un ajudant práctic de la monarquia.

Se diu si ls federals també pensan coaligarse ab en Sagasta.

La veritat, no ho creyém. Y si tal fessin, pera nosaltres probarian que son tan pastanagas com lo mateix Castelar.

La coalició electoral sembla que ha fet sort per Madrid. Lo qual es un gran argument pera que las provincias no la acceptin.

Resultat mes que probable de las próximas elecciones:

Los partits liberales fent lo burro. Los conservadors triunfants per tot allá hont vulgan.

Y en Barcelona votant la major part dels morts.

¡Visca l' saynete! Se tracta de tornar a fer corre l' llas y l' carretó.

Nota.—Se indultarán tots los gossos que votin pe l' govern.

En nostra redacció ha depositat un amic nostre un nomenclator de burot, una cédula personal, un títol de membre (ó lo que sia) de la O. d' en Francisco y un reglament d' una societat posada baix lo patronat d' en Joseph per amagar l' ou als obrers, tot ficat en una cartera de las de ral y mitj la pesa.

Qui acredití esser burot, haber vestit l' hábit d' en Paco y trobarse protegit per en Pep, pot venir a demanar dits documents ben depressa, que a nosaltres no n's fan mes que nosa y fetsch.

Si passats vuyt dias després d' aquest anunci ningú s' ha presentat a reclamarlos, al anar al número cent ne farem l' us que la rahó indica que s' mereixen tals documents.

A Màlaga han declarat cessant a un porter del Ajuntament, per no anar prou ben vestit lo divendres sant a visitar monuments.

Al citat porter se li debian DOS ANYS de sous.

De modo que ja no es sols no pagar lo que fa aquell Ajuntament.

Sino que ademés vol que sos servidors, encara que no cobrin, se vesteixin ab luxo.

Es lo colmo dels absurdos que pot manar una autoritat.

En un poblel d' Andalusia tenen sis regidors nombrats de real ordre, que no saben llegir y escriure.

Però suposo que sabrán tirar guitzas. Però que una cosa i altre deuben saber.

HOMENATJE

La molt noble Catalunya, ab orgull diguem ben alt, del Avons lo capra empunya, y son nom sempre immortal del cor dels bons may y allunya.

N' es d' Espanya la primera, que ab animo decidit, llex enlayre la senyera de la llibertat, qual crit, a no 'ls tirans esperar.

De las rasons la igualtat ella ab veu forta y ayuda proclama, puig la veritat creuda ab rapida volada del espay la immensitat.

Oh! quant digne es d' alibense, a tot hora y tot moment ni foyosa ni descausant, vers lo llure passament ab pas atrevit avans.

Res del mon sin que espanta, ab l' ajuda dels seus fills fer foyra 's propuso tanta, que arrostrara tanta perilla com aixafara ab sa planta.

Y qui no te contenes ab sa gran abnegacio! qui dupta de la esperansa, qui es qui pert la consciencia, si anant unia tot a' aliansa.

Y es tanta sa activitat, tal es son ale y coratge, que alie 'ns duns vintinat, rendim, donchs, homenatje a son Alta Magestat.

W ***

No tot en las iglesias te de ferse per retrocs. La proba d' aixó l' han donat a los galipous negres de Vilanova y Geltrú disposant una festa en lo corral del Anton, ahont en lloch de la tradicional cera y de la mística llantia emplearen llum electrica lo diumenje passat.

No sé si 'l clero de Vilanova sabrà que la congregacio de ritos de Roma ha declarat que no deu emplearse la llum electrica en la illuminacio dels temples, pero tant si ho sab com no, trobo que fa molt be en adoptar tal reforma, puig del modo que 's van posant los temps es precis espavilarse en donar variacio y amenitat a las funcions d' iglesia, so pena de tenir de tronar las empreses per falta de públich.

En la funció un tal pare Chavarris va ensenyar las orellas, bramant desde 'l cubell del esperit sant contra 's periódichs y 's periódichs liberals, qual tema ve a ser sempre lo saynete obligat en aquestas funcions.

Apa, clericals de Vilanova; si us espavilieu ab las funcions llaneras, haviat faréu la competencia al Sinto del Tívoli y a la Junta del Artesá.

A Carme s' armá un esbalot de deu mil diables entre un penitent y son confessor, que disputen a gñens crits en la mateixa barraca del burot, sobres fins a quin punt era pecat lo emburrarse en Deu.

Després de prou escándol digué criant lo reverent:

—Si 'l cagaré y botar a Deu no es pecat, ni may. Sent aixó jo no confesso bestias (Teatual).

Y girant cúa ben enfutismat deixá ab un pam de nas als altres penitents que esperavan netjarse de dintre per anar a pendre Son Amo.

Lo rector de Mollet, que 's diu Joseph Alsina y ha anat ab los carlins, es un flavió de primera en materia de saber camparsela.

Per pendre la primera comunió fa pagar sis rals.

Però lo mes salat del cas es que quan zigé se confessa ab ell, en lloch de posarli alguns pare-nostres ó credos de penitencia, li fa deixar uns quants rals, segons los pecats del penitent.

(No es veritat que l' ex-cabecilla sab enginyarse en saquejar feligresos?)

Es una idea tan felix aquesta de cobrar quartos de penitencia, que mereix ben be la canonicacio de son espavilat autor.

Lo rector de Palou cada any anava a benchir lo poble desde dalt de un turó.

Va anarhi la setmana passada, y com va veure que no l' acompanyavan mes que quatre xicotets, al retornar al poble se 'n pujá dalt de la trona y d' aquest modo va explicar-se:

—Jo creya que al poble de Palou erau molt cristians, pero lo que sou es uns futurs pocavergonyans. (Aixis mateix, tal com rala)

Y pera dir talx paraules necessita inspirarse en l' esperit sant!

Si mes aviat semblava inspirar per l' esperit... de vi.

Un reverent de Granollers, pastor al mateix temps de un remat de monias d' aquella vila, va reclutant noyas per entrar al servey de Deu (ó del seu, que pe 'l cas es igual), advertintlas molt de que no tenen de casarse, y que en cas d' intentarho, vagin avans a n' ell que las posará al corrent de lo que necessitan saber.

Me sembla que aquest espavilat prebere busca de las noyas l' ánima per Deu.

Y 'l cos per ell.

Lo capellá encarregat de donar lliçons de doctrina cristiana a Vilanova y Geltrú, per haber sentit que un noy cantava dintre de la iglesia unas coplas que no agradaren al reverent, li clavá tal tunda de bofetadas y cops de puny, que 'l xicot caygué de nasos anant a parar contra una pilastra y obrintse 'l cap ab lo trastamo.

Y no content encara l' ensotinat botat del mal let al noy, cridá un estira-corderas d' hábit que li ajudés a portar la infelís criatura a ca la vila, ahont debia pretenir que 's castigés inquisitorialment al tendre autor del erim de cantar cançons que no entonin ab las convencions capellanudas.

Però encara hi han parex tan carcamals que se miran ab indiferencia que sos fills se posin a tret de capellá!

Un bramaye que lluhia son garbo en lo recambro del esperit sant de Sant Francisco, la pochos dias s' entretingué dihent mil pestes contra 's que cantavan la Marsellesa y 'l Jo te l' encendré en lo rosari de la Aurora.

Escolti, propagandista d' apagar llums (no valdria mes que alló hagués anat a dirho al públich que esperava ab impaciencia que 's mitiqués sortissen de la Mercé lo 25 de Mars).

Allí si que hauria estat oportú... pera ferne botifarras.

En lo colegi del noy Jesús, que n' es director lo pare Trias, situat en lo carrer de Gelibert, n' 8, en las Cortes de Sarris, un ajudant de soltes sotana, anomenat Mir Vilanova, pe 'l solet fet de no sapiguer la lliçó de doctrina l' alumno Teodoro Moliné, lo castigá tan brutalment a bastonades, que 'l deixá fet una llantia; podentne donar testimoni varios obrers, de las llagas que ocasioná tal castich.

Quin dia comendrán los pares que al confiar sos fills en colegis ahont manin sotanas no pot sortir altra cosa que barbaritats y procediments indignes de la Moral y de las bonas costums.

[Quan escarmentarán d' aqueixos rabiosos pares que may han tingut fills... coneguts, pera sapiguerlos apreciar y estimar!

D' aixó si que 'n dich un penitent comme il faut.

S' agenolla devant del burot de la casilla, y al preguntarli aquest si tenia butlla, li contesta que no, pero que EN CAMBI l'lega «El Motín».

Al sentir aixó lo punxa sarris sagrat no cal dir com va posarse.

Mogué set escándols, acabant per notificar al penitent que no l' absoldria.

—Bueno, contesta aquest, ni cap falta que 'm fa. Al cap-de-vall hi perdrà mes voté que jo, puig aixis no m' acostare mes.

Que tal si fou ben xafat! Donchs aquest fet succehí a dintre la iglesia de Santa Maria de Arévalo.

Sis morts y uns cinquanta ferits va causar un llamp que caygué l' altre dia a la iglesia de Corcubion.

Si la Providencia es sabia, ella tindrà las sevas rahons pera exterminar devots en grox.

Poser al cel necessitan fer botifarras.

Lo clero doctoral de Plasencia, que s' habia adherit a la pastoral factiosa de son bisbe, ara s' ha desahaderit, enviant un remitió a la mexissina Unio, ahont diuhen que al firmar la adhesio a la dita pastoral del bisbe no sabian lo que 's feyan.

Santa psaula. Ja comensan a confessar lo que sempre 's hi está passant.

Mossen Serapi passava per un sant home en la provincia de Huesca.

Tan de confiansa lo prengué un feligrés, que al morirse li deixá, ademés de alguns quartos, lo cuydado de duas fillas de divuyt y vint anys. Y efectivament va cuydarsen lo reverent.

Tant, que ab poch mes de un any totas duas noyas han fet grans progresos.

S' han multiplicat... per obra y gracia del reverent.

LA MORT

Voldria trobar un hom que clarament me digués la mort qu' es, ja que veig la tem tothom.

A molta ho tinc preguntat y en saberho estich dejat, puig ningú rebons clares m' ha donat.

Una m' han dit que ne ve a sé una cosa intencionada, mes tal cosa no han aixerit geyra be.

Altres molta... fins ne fa riure lo que han dit tot pariant grach; mes lo crech, que la mort ve a ser... no viure.

LL. MELLA

XARADA

Si pogués far la invertida de fora des el revés, ja comprar prouceria tot lo tot amparadame.

SARNEY DE PALARQUELA

GEROGLIFICH

1/2 P Z TD IV II IV 00 00 00

M. GARDÓ

SOLUCIONS

A LAS CARRILLAS DEL NÚMERO PASAT

XARADA: — Ca de na. GEROGLIFICH: — Per certá 'l Correu Catalá.

RETALLS DE LA VIDA DE UN GERMÀ

Miréusel; està molt magre,
no per falta d'aliment;
y 'l qu' es a l'enteniment
me sembla que hi té poagre.

Encara qu' es jovanet
y poch amich de diabluras,
so qu' es entre criaturas
hi passa 'l rato distret.

Mes també algun cop los renya
y fins s' hi enfutisma y tot,
quan li surt algun xicot
indòcil al qu' ell ensenya.

Y fins la justícia humana,
que no sé en qué deu pensà,
busca rahons al germà
de la doctrina cristiana.

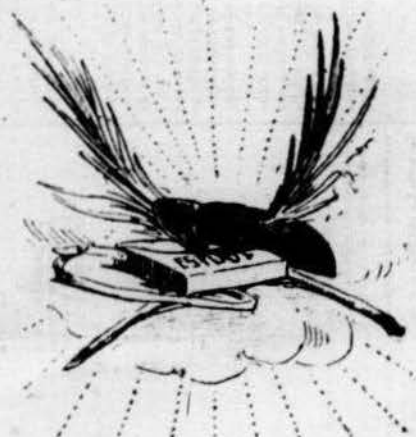
Y de un modo molt formal
diu que varen calumniarlo,
no parant fins a portarlo
al devant de un tribunal.

Y 'l tribunal, que ab malícia
diuhen que tot ho interpreta,
ha deixat la feyna feta
aplicantli la justícia.

Per tot lo dit jo demano
que quan un entri a germà,
l'eyna s' dongui a manejà
per la grapa de un gitano.

L'herba mústiga aquí creix,
puig aquí fou enterrat
aquell germà desgraciat
verje y màrtir... d' ell mateix,